

Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 5 af 28. november 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L 73).

Spørgsmål nr. 5:

”Jf. § 27 benyttes to forskellige begreber der dækker over det samme. I § 27, stk. 1, nr. 1 benyttes begrebet "vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked", og i § 27, stk. 1, nr. 3 benyttes begrebet "genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse".

November 2006

Vores sag

301-0037 (06-21-0019)

Jf. udviklingen af praksis, administreres begge udtryk således, at forlængelsesmuligheden kun omfatter lønmodtagere ansat uden løntilskud, eller selvstændige med egen virksomhed hvortil der ikke ydes offentligt tilskud. Ministeren bedes oplyse:

- a) Hvad er årsagen til at man benytter to forskellige udtryk om det samme begreb?
- b) Har Folketinget tidligere taget stilling til, at ansættelse i fleksjob ikke skal betragtes som ansættelse på "det ordinære arbejdsmarked"?
- c) Har Folketinget tidligere taget stilling til, at man med "genoptagelse af erhvervsmæssig beskæftigelse" ikke betragter overgang til et fleksjob som værende "erhvervsmæssig beskæftigelse"?"

Svar:

Årsagen til forskellen i formuleringen i de to bestemmelser i sygedagpenge-lovens § 27 er, at det som led i en modernisering af loven blev besluttet, at klar praksis skulle indskrives i den nye sygedagpengelov sammen med nogle egentlige indholdsmæssige ændringer og ændringer i strukturen i loven. Der skulle ikke i øvrigt ændres på formuleringen i de bestemmelser, der skulle fortsætte som hidtil. Dog blev der også i loven indskrevet relevante bestemmelser fra bekendtgørelsen.

Ankestyrelsen havde i flere tilfælde truffet afgørelse om, at det var en betingelse for at få forlænget efter den dagældende sygedagpengelovs § 22, stk. 1, nr. 1 (nu § 27, stk. 1, nr. 1), at det var overvejende sandsynligt, at der kunne iværksættes en revalidering, der førte til ordinær beskæftigelse. Dette vilkår blev derfor skrevet ind i lov nr. 563 af 9. juni 2006. Før den nye sygedagpengelov var formuleringen af denne bestemmelse: ”, medmindre det anses for overvejende sandsynligt, at revalidering vil blive iværksat”.

Der var ikke truffet afgørelser for så vidt angår bestemmelsen i dagældende lovs § 22, stk. 1, nr. 3 (nu § 27, stk. 1, nr. 3), som kunne begrunde en ændring af lovens formulering på grundlag af praksis.

Der ligger imidlertid de samme principper til grund ved denne forlængelse i forbindelse med lægebehandling, som ved forlængelsen, når revalidering er overvejende sandsynlig. Beskæftigelsesministeriet fortolker derfor også forlængelsesreglen i forbindelse med lægebehandling således, at det er en betingelse for at forlænge, at den sygemeldte vil kunne genoptage erhvervs-mæssig beskæftigelse på ordinære vilkår. Var personen derimod i fleksjob ved sygdommens indtræden, antages det, at der kan forlænges med henblik på tilbagevenden til fleksjobbeskæftigelsen.

Af bemærkningerne til lovforslaget om den nye sygedagpengelov (L 154) fremgik følgende f.s.v.a. § 27:

”Bestemmelsen viderefører dels gældende lovs § 22, stk. 1 og 2, dels de regler, der er fastsat i §§ 44-46 i sygedagpengebekendtgørelsen...”

Det beskrives dernæst, at ovennævnte praksis vedr. stk. 1, nr. 1 var indskrevet. Og endelig oplyses det: ”Der er herudover i bestemmelsen foretaget enkelte redaktionelle ændringer, men der er ikke dermed tale om realitetsændringer i reglerne.”

Generelt skal det bemærkes, at den praksis, der udvikler sig indenfor rammerne af en lovgivning har samme retskraft, som bestemmelser vedtaget i Folketinget.

Særligt ad b)

I bemærkningerne til § 27, stk. 1, nr. 1 i lovforslaget om den nye sygedagpengelov anførtes følgende: ”På baggrund af praksis er det i *stk. 1, nr. 1*, – om forlængelse af sygedagpengeperioden ved overvejende sandsynlighed på det foreliggende grundlag for iværksættelse af revalidering – præciseret, at der med revalideringen skal være en klar forventning om, at den sygemeldte kan vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked, dvs. med beskæftigelse på normale vilkår.”

Den praksis, der refereres til drejer sig bl.a. om tilfælde, hvor lønmodtageren ventede på etablering af fleksjob. Ankestyrelsen lagde således i SM D-7-99 vægt på, at bestemmelsen i den dagældende sygedagpengelovs § 22, stk. 1, nr. 1 (nu § 27, stk. 1, nr. 1) forudsætter, at der er tale om en revalidering med sigte på at vende tilbage til arbejdsmarkedet på normale vilkår.